

České vysoké učení technické v Praze Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská

Moderní metody robustního strojového učení Modern methods of robust machine learning

Výzkumný úkol

Autor: Bc. Pavel Jakš

Vedoucí práce: Mgr. Lukáš Adam, Ph.D.

Konzultant: Mgr. Vojtěch Čermák

Akademický rok: 2022/2023

Katedra: matematiky Akademický rok: 2022/2023

ZADÁNÍ VÝZKUMNÉHO ÚKOLU

Student:

Bc. Pavel Jakš

Studijní program:

Matematická informatika

Název práce (česky):

Moderní metody robustního strojového učení

Název práce (anglicky): Modern methods of robust machine learning

Pokyny pro vypracování:

- 1) Nastudovat literaturu v oblasti metrik vizuální podobnosti.
- 2) Nastudovat literaturu v oblasti tvorby adversariálních vzorků.
- 3) Nastudovat dokumentaci k relevantním knihovnám robustního strojového učení (RobustBench, Foolbox).
- 4) Implementace vybraných metrik vizuální podobnosti.
- 5) Využití naimplementovaných metod vizuální podobnosti pro tvorbu adversariálních vzorku.

Doporučená literatura:

- 1) Naveed Akhtar, Ajmal Mian, Navid Kardan, Mubarak Shah, Advances in adversarial attacks and defenses in computer vision: A survey. IEEE Access 9, 2021, 155161-155196.
- 2) W., Eric, F. Schmidt, Z. Kolter, Wasserstein adversarial examples via projected sinkhorn iterations. International Conference on Machine Learning, PMLR, 2019.
- 3) J. Rauber, R. Zimmermann, M. Bethge, W. Brendel, Foolbox: A Python toolbox to benchmark the robustness of machine learning models. Reliable Machine Learning in the Wild Workshop, 34th International Conference on Machine Learning, 2017.

Jméno a pracoviště vedoucího výzkumného úkolu:

Mgr. Lukáš Adam, Ph.D.

Katedra počítačů, Fakulta elektrotechnická, České vysoké učení technické v Praze, Karlovo náměstí 13, 121 35 Praha 2

Jméno a pracoviště konzultanta:

Mgr. Vojtěch Čermák

Katedra počítačů, Fakulta elektrotechnická, České vysoké učení technické v Praze, Karlovo náměstí 13, 121 35, Praha 2

Datum zadání výzkumného úkolu: 31.10.2022

Datum odevzdání výzkumného úkolu: 21.5.2023

Doba platnosti zadání je dva roky od data zadání.

V Praze dne 31. října 2022

vedoucí katedry

Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracoval samostatně a uvedl jsem všechnu použitou literaturu. V Praze dne 21. srpna 2023 Bc. Pavel Jakš
Čestné prohlášení:
Poděkování: Chtěl bych zde poděkovat především svému školiteli panu doktoru Adamovi za pečlivost, ochotu, vstřícnost a odborné i lidské zázemí při vedení mé diplomové práce. Dále děkuji svému konzultantovi panu magistru Čermákovi za jeho odborné rady.

Název práce:

Moderní metody robustního strojového učení

Autor: Bc. Pavel Jakš

Obor: Matematická informatika

Druh práce: Výzkumný úkol

Vedoucí práce: Mgr. Lukáš Adam, Ph.D., Katedra počítačů, Fakulta elektrotechnická, České vysoké učení technické v Praze, Karlovo náměstí 13, 121 35 Praha 2.

Konzultant: Mgr. Vojtěch Čermák, Katedra počítačů, Fakulta elektrotechnická, České vysoké učení technické v Praze, Karlovo náměstí 13, 121 35 Praha 2.

Abstrakt: Abstrakt max. na 10 řádků. Abstrakt max. na 10 řádků.

Klíčová slova: klíčová slova (nebo výrazy) seřazená podle abecedy a oddělená čárkou

Title:

Modern methods of robust machine learning

Author: Bc. Pavel Jakš

Abstract: Max. 10 lines of English abstract text. Max. 10 lines of English abstract text.

Key words: keywords in alphabetical order separated by commas

Obsah

Ú۱	zod	7
1	Metriky vizuální podobnosti	8
	1.1 Metriky indukované l_p normami	8
	1.2 MSE a RMSE	
	1.3 Peak signal-to-noise ratio	9
	1.4 Wassersteinova vzdálenost	9
	1.5 Structural similarity index measure	11
2	Implementace metrik vizuální podobnosti	12
	2.1 Metriky založené na l_p normách	12
	2.2 Modifikace Wassersteinovy vzdálenosti	
	2.3 Structural dissimilarity	14
3	Adversariální vzorky a jejich tvorba	15
	3.1 Klasifikace v kontextu strojového učení	15
	3.2 Adversariální vzorky	16
	3.3 Tvorba adversariálních vzorků	16
4	Výsledky tvorby adversariálních vzorků pomocí vybraných metrik vizuální podobnos	sti 18
5	Knihovny robustního strojového učení	20
Zá	věr	21
Li	teratura	22
Př	íloha	í podobnosti8lukované l_p normami8SE9-to-noise ratio9lova vzdálenost9imilarity index measure11netrik vizuální podobnosti12ožené na l_p normách12Wassersteinovy vzdálenosti12issimilarity14norky a jejich tvorba15v kontextu strojového učení15ní vzorky16ersariálních vzorků16radversariálních vzorků pomocí vybraných metrik vizuální podobnosti18tního strojového učení20

Úvod

Text úvodu....

Metriky vizuální podobnosti

Pod pojmem metrika na prostoru X si každý matematik představí zobrazení $\rho: X \times X \to [0, +\infty)$ splňující

- 1. $\rho(x, y) = 0 \iff x = y \quad \forall x, y \in X$,
- 2. $\rho(x, y) = \rho(y, x) \quad \forall x, y \in X$,
- 3. $\rho(x, z) \le \rho(x, y) + \rho(y, z) \quad \forall x, y, z \in X$.

Taková metrika může být na lineárním prostoru V nad číselným tělesem (pro naše účely zůstaňme nad \mathbb{R}) snadno zadána pomocí normy, která je buď indukována skalárním součinem v případě pre-Hilbertových prostorů, nebo dána vlastnostmi, že se jedná o zobrazení $\|.\|: V \to [0, +\infty)$ a splňuje:

- 1. $||x|| = 0 \iff x = 0 \quad \forall x \in V$,
- 2. $||\alpha x|| = |\alpha| \cdot ||x|| \quad \forall \alpha \in \mathbb{R}, \forall x \in V,$
- 3. $||x + y|| \le ||x|| + ||y|| \quad \forall x, y \in V$.

Metriku potom získáme z normy následující konstrukcí:

$$\rho(x,y) = ||x - y||,$$

tedy vzdálenost dvou vektorů je dána normou rozdílu vektorů. Snadno lze nahlédnout, že takto zadané zobrazení je metrika. S metrikami, které jsou tzv. indukované normami dle předchozího se setkáme.

1.1 Metriky indukované l_p normami

Vzhledem k tomu, že obrázky, které jsou středem naší pozornosti, lze reprezentovat jako tenzory standardně o rozměrech $C \times W \times H$, kde C značí počet kanálů (nejčastěji kanály po řadě pro červenou, zelenou a modrou barvu), W označuje šířku a H výšku, tak lze na tyto tenzory vpustit L^p normy. Pro $p \in [1, +\infty)$ je L^p norma z $f \in L_p(X, \mu)$ definována vztahem:

$$||f||_p = \left(\int_X |f|^p \mathrm{d}\mu\right)^{\frac{1}{p}}.$$

Pro naše obrázky lze za X vzít $\{1,...,C\} \times \{1,...,W\} \times \{1,...,H\}$ a za μ počítací míru. Potom naše L^p norma přejde v l_p normu, která má pro naše obrázky, tedy tenzory $x \in \mathbb{R}^{C \times W \times H}$, tvar:

$$||x||_p = \left(\sum_{i=1}^C \sum_{j=1}^W \sum_{k=1}^H |x_{i,j,k}|^p\right)^{\frac{1}{p}}.$$
 (1.1)

Trochu mimo stojí l_{∞} norma, která má tvar pro tenzor $x \in \mathbb{R}^{C \times W \times H}$:

$$||x||_{\infty} = \max_{i \in \{1, \dots, C\}} \max_{j \in \{1, \dots, W\}} \max_{k \in \{1, \dots, H\}} |x_{i,j,k}|.$$

$$(1.2)$$

A úplně mimo stojí L_0 norma, která svou povahou *není* norma ve smyslu výše uvedené definice, ale pro účely porovnávání obrázků se používá rozdíl obrázků v této pseudo-normě, proto ji zde zmiňuji:

$$||x||_0 = |\{x_{i,i,k} \neq 0\}|. \tag{1.3}$$

1.2 MSE a RMSE

Vzdálenosti, které mají blízko k metrikám indukovaným l_2 normou, jsou MSE (z anglického Mean $Squared\ Error$) a RMSE (z anglického $Root\ Mean\ Squared\ Error$). Pro tenzory $x, \tilde{x} \in \mathbb{R}^{C \times W \times H}$ mají definici:

$$MSE(x, \tilde{x}) = \frac{1}{CWH} \sum_{i=1}^{C} \sum_{j=1}^{W} \sum_{k=1}^{H} |x_{i,j,k} - \tilde{x}_{i,j,k}|^2$$
 (1.4)

RMSE
$$(x, \tilde{x}) = \left(\frac{1}{CWH} \sum_{i=1}^{C} \sum_{j=1}^{W} \sum_{k=1}^{H} |x_{i,j,k} - \tilde{x}_{i,j,k}|^2\right)^{\frac{1}{2}}$$
 (1.5)

1.3 Peak signal-to-noise ratio

Vzdálenost označená zkratkou *PSNR* z anglického *peak signal-to-noise ratio* vyjadřuje vztah mezi obrázkem $x \in \mathbb{R}^{C \times W \times H}$ a jeho pokažením $\tilde{x} \in \mathbb{R}^{C \times W \times H}$ za přidání šumu. Definice je následující:

$$PSNR(x, \tilde{x}) = 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{l^2}{MSE(x, \tilde{x})} \right), \tag{1.6}$$

$$= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{l}{\text{RMSE}(x, \tilde{x})} \right), \tag{1.7}$$

kde l je dynamický rozsah obrázků, tedy rozdíl mezi maximální možnou hodnotou pixelů a minimální možnou hodnotou pixelů. Jedná se tedy o transformaci metriky MSE. Samotná hodnota PSNR ovšem není metrická vzdálenost. Vždyť budou-li se obrázky x a \tilde{x} blížit k sobě, hodnota $PSNR(x, \tilde{x})$ poroste do nekonečna.

1.4 Wassersteinova vzdálenost

Buď (M,d) metrický prostor, který je zároveň Radonův. Zvolme $p \in [1,+\infty)$. Potom máme $Wassersteinovu\ p-vzdálenost$ mezi dvěma pravděpodobnostními mírami μ a ν na M, které mají konečné p-té

momenty, jako:

$$W_p(\mu, \nu) = \left(\inf_{\gamma \in \Gamma(\mu, \nu)} \mathbb{E}_{(x, y) \sim \gamma} d(x, y)^p\right)^{\frac{1}{p}},$$
(1.8)

kde $\Gamma(\mu, \nu)$ je množina všech sdružených pravděpodobnostních měr na $M \times M$, které mají po řadě μ a ν za marginální pravděpodobnostní míry [5].

Jak to souvisí s obrázky? Přes dopravní problém. Pod pravděpodobnostní distribucí μ či ν na X si lze představit rozložení jakési hmoty o celkové hmotnosti 1. Sdružená rozdělení $\gamma \in \Gamma(\mu, \nu)$ potom odpovídají transportnímu plánu, kde $\gamma(x, y)$ d x d y vyjadřuje, kolik hmoty se přesune z x do y. Tomu lze přiřadit nějakou cenu c, totiž kolik stojí přesun jednotkové hmoty z x do y: c(x, y). V případě Wassersteinovy vzdálenosti za cenu dosadíme $c(x, y) = d(x, y)^p$, tedy p-tou mocninu vzdálenosti mezi x a y. Potom cena celkového dopravního problému s transportním plánem γ bude:

$$c_{\gamma} = \int c(x, y)\gamma(x, y) \, \mathrm{d} x \, \mathrm{d} y \tag{1.9}$$

$$= \int c(x,y) \,\mathrm{d}\,\gamma(x,y) \tag{1.10}$$

a optimální cena bude:

$$c = \inf_{\gamma \in \Gamma(\mu, \nu)} c_{\gamma}. \tag{1.11}$$

Po dosazení:

$$c = \inf_{\gamma \in \Gamma(\mu, \nu)} \int c(x, y) \,\mathrm{d}\gamma(x, y) \tag{1.12}$$

$$= \inf_{\gamma \in \Gamma(\mu,\nu)} \int c(x,y)\gamma(x,y) \, dx \, dy$$

$$= \inf_{\gamma \in \Gamma(\mu,\nu)} \mathbb{E}_{(x,y)\sim\gamma}c(x,y)$$
(1.14)

$$= \inf_{\gamma \in \Gamma(u,v)} \mathbb{E}_{(x,y) \sim \gamma} c(x,y) \tag{1.14}$$

$$= \inf_{\gamma \in \Gamma(\mu,\nu)} \mathbb{E}_{(x,y) \sim \gamma} d(x,y)^p$$
 (1.15)

$$=W_p(\mu,\nu)^p\tag{1.16}$$

Dostáváme tedy interpretaci, že p-tá mocnina Wassersteinovy vzdálenosti odpovídá ceně dopravního problému.

Pro obrázky má tato konstrukce následující uplatnění: Obrázky je třeba chápat jako diskrétní pravděpodobnostní rozdělení, proto je třeba je normalizovat, aby součet prvků tenzoru obrázku byl roven 1. Pak střední hodnota v definici Wassersteinovy vzdálenosti přejde ve váženou sumu cen, tedy p-tých mocnin vzdáleností mezi jednotlivými pixely.

Jak je to barevnými obrázky, tedy s obrázku, které mají více než jeden kanál? Zde lze uplatnit následující dva přístupy:

- 1. Normovat celý obrázek na jedničku, tedy všechny kanály dohromady, a tím pádem i definovat vzdálenost mezi jednotlivými kanály,
- 2. Normovat každý kanál zvlášť na jedničku, počítat Wassersteinovu metriku pro každý kanál zvlášť a následně vybrat nějakou statistiku výsledných vzdáleností, např. průměr.

1.5 Structural similarity index measure

Zkratka *SSIM* pochází z anglického *structural similarity index measure*. Tato metrika se při výpočtu indexu dvou obrázků x a \tilde{x} dívá na podokna, ze kterých vybere jisté statistiky a z nich vytvoří index pro daná podokna obrázků. Potom se jako celkový index bere průměr přes tato okna. Uveď me vzorce pro výpočet indexu SSIM pro případ, že máme jediné okno, které splývá s obrázkem, které pro jednoduchost zvolme jednokanálové, tedy černobílé. Označme $N = W \times H$ počet pixelů v obrázku a indexujme prvky matice obrázku jediným číslem. Potom definujeme pro obrázky x a \tilde{x} následující:

$$\mu_{x} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^{N} x_{i},$$

$$\mu_{\tilde{x}} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^{N} \tilde{x}_{i},$$

$$\sigma_{x}^{2} = \frac{1}{N-1} \sum_{i=1}^{N} (x_{i} - \mu_{x})^{2},$$

$$\sigma_{\tilde{x}}^{2} = \frac{1}{N-1} \sum_{i=1}^{N} (\tilde{x}_{i} - \mu_{\tilde{x}})^{2},$$

$$\sigma_{x\tilde{x}}^{3} = \frac{1}{N-1} \sum_{i=1}^{N} (x_{i} - \mu_{x})(\tilde{x}_{i} - \mu_{\tilde{x}}).$$

Potom:

$$SSIM(x, \tilde{x}) = \frac{(2\mu_x \mu_{\tilde{x}} + C_1)(2\sigma_{x\tilde{x}} + C_2)}{(\mu_x^2 + \mu_{\tilde{x}}^2 + C_1)(\sigma_x^2 + \sigma_{\tilde{x}}^2 + C_2)},$$
(1.17)

kde C_1, C_2 jsou konstanty pro stabilitu dělení volené kvadraticky úměrně dynamickému rozsahu. Můžeme si povšimnout, že $SSIM(x, \tilde{x})$ není metrická vzdálenost. Budou-li obrázky stejné, nevyjde 0, nýbrž 1. Může se také stát, že SSIM vrátí zápornou hodnotu, která může vzniknout členem $\sigma_{x\tilde{x}}$. Jak volíme celkový SSIM pro barevné obrázky? Jako průměr přes kanály.

Implementace metrik vizuální podobnosti

V minulé kapitole jsme viděli přehled metod, jak přistoupit k porovnávání dvou různých obrázků. Předvedli jsme, jak vyčíslit rozdíl mezi dvěma obrázky. Ne vždy se ovšem jedná o metriku vesmyslu matematickém, což pro tvorbu adversariálních vzorků je záhodno, a ne vždy lze takovouto vzdálenost přímočaře spočíst. Proto uveď me, je-li to nutné, příslušné úkroky stranou, které nám umožní hledat adversariální vzorky, a to pokud možno v krátkém čase. Samotnou výslednou implementaci v podobě kódu v jazyce python lze nalézt v příloze v části týkající se souboru *metrics.py*.

2.1 Metriky založené na l_p normách

Implementovat klasické l_p normy je snadné, a tedy i metriky jimi indukované. MSE a RMSE jsou též snadné na implementaci. Vlastně i PSNR. Metriku vizuální podobnosti PSNR je třeba ovšem ošetřit, neboť, jak již bylo poznamenáno, budou-li se obrázky x a \tilde{x} blížit k sobě, hodnota PSNR (x, \tilde{x}) poroste do nekonečna. Proto zkusme vzít konstrukci, kde prohodíme roli dynamického rozsahu l (peak signal) s rolí šumu (noise), dostaneme tedy, co lze nazvat noise to peak signal ratio (NPSR):

$$NPSR(x, \tilde{x}) = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{RMSE(x, \tilde{x})}{l} \right), \tag{2.1}$$

$$= -\operatorname{PSNR}(x, \tilde{x}). \tag{2.2}$$

Při dvou obrázcích blížících se k sobě bude tedy NPSR klesat, a to neomezeně.

2.2 Modifikace Wassersteinovy vzdálenosti

Abychom mohli s Wassersteinovou metrikou nakládat například v počítači, je nutné tuto metriku spočíst. Podíváme-li se do definice, znamená to vyřešit optimalizační problém. Byť bychom se omezili hledání vzdáleností dvou vektorů o rozměru q, měli bychom problém s časovou složitostí nejlépe $O(q^3 \log q)$ [6]. A to je hodně. Proto se podívejme, jak Wassersteinovu vzdálenost spočíst rychleji, byť za ztráty přesnosti.

Omezme se na prostory konečné dimenze. Potom mějme za úkol spočíst Wassersteinovu (zvolme p=1) vzdálenost vektorů $\mu, \nu \in \mathbb{R}^q, \mu^T 1_q = \nu^T 1_q = 1$, kde 1_q je vektor rozměru q složen pouze z jedniček. Potom μ, ν lze chápat jako diskrétní pravděpodobnostní rozdělení. Označme jako $U(\mu, \nu)$ množinu všech matic $P \in \mathbb{R}^{q \times q}, P_{i,j} \geq 0$ takových, že $P1_q = \mu$ a $P^T1_q = \nu$. Jako matici C označme zadanou matici cen, která splňuje, že reprezentuje metriku. To znamená, že $C_{i,j} \geq 0, C_{i,j} = 0 \iff i = j$,

 $C_{i,j} = C_{j,i}$ a $C_{i,k} \le C_{i,j} + C_{j,k}$. Potom lze napsat:

$$W(\mu, \nu) \equiv W_1(\mu, \nu) = \min_{P \in U(\mu, \nu)} \langle P, C \rangle, \tag{2.3}$$

kde $\langle P, C \rangle = \sum_{i,j=1}^{q} P_{i,j} C_{i,j}$.

Přejděme nyní od Wassersteinovy metriky k tzv. duální Sinkhornově metrice. Ta je pro pevně zvolené $\lambda > 0$ definována následovně:

$$W^{\lambda}(\mu, \nu) = \langle P^{\lambda}, C \rangle, \tag{2.4}$$

$$kde\ P^{\lambda} = \underset{P \in U(\mu,\nu)}{\operatorname{argmin}} \langle P, C \rangle - \frac{1}{\lambda} H(P), \tag{2.5}$$

kde H(P) je entropie pravděpodobnostního rozdělení P, tedy

$$H(P) = -\sum_{i,j=1}^{q} P_{i,j} \log(P_{i,j}).$$

Jedná se tedy o regularizovaný dopravní problém. Tato úprava Wassersteinovy metriky je, jak se přesvědčíme, mnohem lépe vyčíslitelná. Nejdříve se ovšem podívejme na intuici za touto úpravou.

Začněme s mírnou úpravou původního optimalizačního problému definujícího Wassersteinovu vzdálenost: Pro $\alpha>0$ definujme jakési α okolí rozdělení μv^T (sdružené pravděpodobnostní rozdělení s marginálními μ a ν , kde μ a ν jsou nezávislá rozdělení) ve smyslu *Kullback-Leiblerovy divergence*

$$U_{\alpha}(\mu, \nu) = \{ P \in U(\mu, \nu) | KL(P||\mu\nu^T) \le \alpha \}. \tag{2.6}$$

Připomeňme definici Kullback-Leiblerovy divergence:

$$KL(\tilde{P}||\hat{P}) = \sum_{i,j=1}^{q} P_{i,j} \log \frac{P_{i,j}}{Q_{i,j}}.$$

Pro dané $P \in U(\mu, \nu)$ lze na kvantitu $KL(P||\mu\nu^T)$ nahlédnout jako na informaci mezi veličinami s rozděleními μ a ν . Tedy $U_{\alpha}(\mu, \nu)$ vybírá ta rozdělení, která nesou malou vzájemnou informaci mezi μ a ν (ve smyslu menší než α). Dle [6] lze tuto úpravu ospravedlnit pomocí *principu maximální entropie*.

Potom lze definovat následující Sinkhornovu metriku:

$$W^{\alpha}(\mu, \nu) = \min_{P \in U_{\alpha}(\mu, \nu)} \langle P, M \rangle. \tag{2.7}$$

Jaký je vztah mezi Sinkhornovou metrikou W^{α} a duální Sinkhornovou metrikou W^{λ} ? Přes téma duality matematického programování. Zatímco ve W^{α} figuruje parametr α v omezení definičního oboru, kde optimalizujeme, tak ve W^{λ} figuruje parametr λ jako Lagrangeův multiplikátor příslušné vazby.

Článek [6] poskytuje též nahlédnutí na fakt, že W^{λ} a W^{α} jsou skutečně metriky.

Tento úkrok stranou pomocí entropické regularizace původního problému lineárního programování, jehož vyřešení je nutné pro výpočet Wassersteinovy vzdálenosti, poskytuje úlevu v oblasti časové složitosti pro výpočet.

Konečný numerický algoritmus pro výpočet duální Sinkhornovy metriky potom vypadá následovně: Na vstupu algoritmus dostává pravděpodobnostní rozdělení μ a ν , jejichž vzdálenost je hledaná, dále matici C a regularizační parametr λ .

1. $I = \mu > 0$ - tj. do proměnné I uložme indexy, kde rozdělení μ je nenulové.

- 2. $\tilde{\mu} = \mu[I]$ do proměnné $\tilde{\mu}$ uložíme právě nenulové prvky μ .
- 3. $\tilde{C} = C[I, :]$ do proměnné \tilde{C} uložíme příslušné řádky matice cen.
- 4. $K = \exp(-\lambda * \tilde{C})$ jako matici K vezmeme matici, která vznikne po prvcích jako exponenciála matice $-\lambda M$.
- 5. $u = \operatorname{ones}(\operatorname{len}(\tilde{\mu})) / \operatorname{len}(\tilde{\mu})$ do proměnné u uložíme rovnoměrné rozdělení délky $\tilde{\mu}$.
- 6. $\hat{K} = \operatorname{diag}(1/\tilde{\mu})@K$
- 7. Opakujme: $u = 1/(\hat{K}@(v/(K^T@u)))$ dokud není dosaženo vhodné zastavovací kritérium.
- 8. $v = v/(K^T@u)$.
- 9. $W^{\lambda}(\mu, \nu) = \text{sum}(u * ((K * \tilde{C})@v)).$

Algoritmus byl napsán, aby syntakticky odpovídal programovacímu jazyku *python*, který využívá knihoven jako je *numpy* či *pytorch*.

2.3 Structural dissimilarity

Nyní potřebujeme z indexu SSIM vykřesat metiku, resp. alespoň aby byla splněna podmínka, že když se dva obrázky blíží k sobě, tak jejich vzdálenost klesá. K tomu může dobře posloužit konstrukce *DSSIM* (structural dissimilarity):

$$DSSIM(x, \tilde{x}) = \frac{1 - SSIM(x, \tilde{x})}{2}.$$
 (2.8)

Bohužel nezískáváme ryzí metriku, neboť není splněna trojúhelníková nerovnost. Máme ale vlastnost, že

$$DSSIM(x, \tilde{x}) = 0 \iff x = \tilde{x}, \tag{2.9}$$

která plyne z vlastnosti

$$SSIM(x, \tilde{x}) = 1 \iff x = \tilde{x}. \tag{2.10}$$

Adversariální vzorky a jejich tvorba

3.1 Klasifikace v kontextu strojového učení

Mějme za úkol klasifikovat jakési vzorky do m tříd. Např. mějme za úkol na základě černobílého obrázku s číslicí říci, jaká že číslice je na daném obrázku vyobrazená. Máme-li dostatečný počet vzorků, o kterých víme, do jaké třídy náleží, můžeme využít různých metod strojového učení. Pro konkrétnost zvolme metodu neuronových sítí. To znamená, že vytvoříme zobrazení $F_{\theta}: X \to Y$, kde za X bereme množinu všech možných vzorků, v případě klasifikace čísliic na obrázku právě všechny možné obrázky příslušného rozměru. Dále za Y berme množinu všech diskrétních pravděpodobnostních rozdělení na třídách, tedy v případě klasifikace číslic může být:

$$Y = \left\{ y \in \mathbb{R}^{10} \mid \forall i = 1, ..., 10 : y_i \ge 0 \land \sum_{i=1}^{10} y_i = 1 \right\}.$$

 F_{θ} je potom daná neuronová síť parametrizovaná pomocí parametrů θ . Vhodné parametry θ se potom volí pomocí procesu *učení*, což je řešení následujícího optimalizačního problému:

$$\hat{\theta} = \underset{\theta}{\operatorname{argmin}} J(\theta), \tag{3.1}$$

kde J je funkce na parametrech určující, jak moc je neuronová síť špatná má-li dané parametry θ . Za funkci J se standardně volí agregace typu průměr či součet dílčí ztrátové funkce L, která určuje, jak moc se neuronová síť mýlí na konkrétním vzorku. K tomu je tedy potřeba mít trénovací datovou sadu sestávající z dostatečného počtu vzorků se správnými odpověď mi, tedy značkami. Budiž trénovací datová sada označena $\mathbb{T}=(\mathbb{X},\mathbb{Y})$, kde $\mathbb{X}=\left(x^{(i)}\in X\right)_{i=1}^N$ a $\mathbb{Y}=\left(y^{(i)}\in Y\right)_{i=1}^N$. Potom:

$$\hat{\theta} = \underset{\theta}{\operatorname{argmin}} \frac{1}{N} \sum_{i=1}^{N} L(y^{(i)}, F_{\theta}(x^{(i)})). \tag{3.2}$$

Jelikož prvky *Y* jsou diskrétní pravděpodobnostní distribuce, za dílčí ztrátovou funkci lze vzít *křížovou entropii*:

$$L(y, \hat{y}) = -\sum_{i=1}^{m} y_i \log(\hat{y}_i).$$
 (3.3)

Procesu učení se zde nemusíme věnovat. Jedná se o řešení optimalizačního problému (3.1).

Poslední objekt, který si zde v úvodní sekci kapitoly zadefinujeme, je samotná klasifikace. Jedná se o funkci $C: Y \rightarrow \{1, 2, ..., m\}$ definovanou přepisem:

$$C(y) = \underset{i \in \{1, \dots, m\}}{\operatorname{argmax}} y_i. \tag{3.4}$$

3.2 Adversariální vzorky

Jsme-li vybavení metrikou ρ na prostoru vzorků X, lze přistoupit k uvedení konceptu adversariálních vzorků. Nejprve však definujme vzorek benigní. Jedná se o takový vzorek $x \in X$, že $C(F_{\theta}(x)) = C(y)$, kde y je pravdivá třída vzorku x. Máme-li takový benigní vzorek x, pak adversariální vzorek k němu, je takový vzorek \tilde{x} , že vzorek \tilde{x} je podobný benignímu vzorku x, ale je špatně klasifikovaný. Podobnost lze matematicky vyjádřit způsobem, že vzdálenost \tilde{x} od x je malá ve smyslu: $\rho(x, \tilde{x}) < \kappa$, kde κ je pevně zvolený číselný práh, neboli poloměr kulového okolí, ve kterém adversariální vzorek hledáme. Špatnou klasifikaci lze pak vyjádřit: $C(F_{\theta}(\tilde{x})) \neq C(F_{\theta}(x))$. Je-li sám vzorek x špatně klasifikovaný, pak je sám vlastně adversariálním vzorkem.

Problematika adversariálních vzorků představuje v oboru strojového učení úskalí, neboť vhodně zvolený adversariální vzorek dokáže v praxi, kde algoritmy strojového učení mohou sehrávat roli při automatizaci bezpečnostně kritických úkolů, daný algoritmus, rozbít.

Zatím jsme adversariální vzorky představili pouze jako teoretický koncept. V následujích sekcích textu se podívejme na jejich konkrétní tvorbu a v jedné z následujících kapitol i na praktickou ukázku takových adversariálních vzorků.

3.3 Tvorba adversariálních vzorků

Dostaneme-li benigní vzorek x s pravdivou značkou y a máme-li za úkol k němu pro daný klasifikátor najít adversariální vzorek \tilde{x} , mějme v první řadě na mysli, že chceme, zachovat podobnost x a \tilde{x} , tak aby oba vzorky měly stejnou třídu reprezentovanou značkou y. Tedy jedna část úkolu bude minimalizovat $\rho(x, \tilde{x})$. V další části úkolu máme na výběr ze dvou možností.

Lze k tomuto úkolu přistoupit tak, že si vybereme falešnou značku \tilde{y} , která reprezentuje jinou třídu než y. Dále se budeme snažit pohybovat s \tilde{x} tak, abychom $F_{\theta}(\tilde{x})$ přiblížili k \tilde{y} , budeme tedy minimalizovat $L(\tilde{y}, F_{\theta}(\tilde{x}))$, kde L je dílčí ztrátová funkce na množině značek. Máme tedy dvě hodnoty, které chceme minimalizovat. Jak je ale dát dohromady? Tradice hovoří o zavedení nezáporného parametru λ , který nám dá:

$$\tilde{x} = \underset{\hat{x}}{\operatorname{argmin}} \rho(x, \hat{x}) + \lambda \cdot L(\tilde{y}, F_{\theta}(\hat{x})). \tag{3.5}$$

Zavedený parametr λ pak hraje roli v určování toho, zda požadujeme, aby výsledek (3.5) byl velmi blízký x, nebo aby tento výsledek byl jistě nesprávně klasifikovaný. Tento způsob je představen v původním článku, který osvětluje problematiku adversariálních vzorků [7].

Druhý přístup spočívá v tom, že se snažíme namísto minimalizace ztráty k falešné značce maximalizovat ztrátu od původní značky y. Tedy:

$$\tilde{x} = \underset{\hat{x}}{\operatorname{argmin}} \rho(x, \hat{x}) - \lambda \cdot L(y, F_{\theta}(\hat{x})). \tag{3.6}$$

Tento přístup se nazývá metoda CW (Carlini-Wagner, [8]).

Jak nastavit parametr λ ? Buď můžeme parametr λ chápat jako hyper-parametr, tedy jako něco, co musíme ručně ladit, nebo lze hledat optimální hodnotu parametru λ vhodně vybraným kritériem. Myšlenka je potom následující: Chtějme najít adversariální vzorek co nejblíže původnímu benignímu vzorku. Potom v optimalizačním problému (3.5) nebo (3.6) potřebujeme, aby byl kladen větší důraz na první člen $\rho(x,\hat{x})$, tedy aby λ bylo co nejmenší. Zárověň ale potřebujeme, aby výsledek byl nesprávně klasifikován. Proto optimální hodnota parametru λ , označme ji jako λ^* , můžeme v případě CW útoku získat řešením

$$\lambda^* = \underset{\lambda}{\operatorname{argmin}} \rho(x, \tilde{x}^{\lambda}), \tag{3.7}$$

$$C(F_{\theta}(\tilde{x}^{\lambda})) \neq C(y), \tag{3.8}$$

$$C(F_{\theta}(\tilde{x}^{\lambda})) \neq C(y),$$
 (3.8)

$$\tilde{x}^{\lambda} = \underset{\hat{x}}{\operatorname{argmin}} \rho(x, \hat{x}) - \lambda \cdot L(y, F_{\theta}(\hat{x})). \tag{3.9}$$

Z intuice lze na $\rho(x, \tilde{x}^{\lambda})$ nahlédnout jako na monotónní funkci v proměnné λ . Proto na hledání λ lze užít metodu půlení intervalů.

Výsledky tvorby adversariálních vzorků pomocí vybraných metrik vizuální podobnosti

Tabulka 4.1: Výsledky CW útoku na konvoluční neuronovou síť

Začátek tabulky							
metric_name	lambda	is_adversarial	metric_distance	12_distance			
	1e-03	0.00	0.0032	0.5658			
	1e-02	0.55	0.0091	1.2746			
DSSIM_ws13	1e-01	0.80	0.0218	2.0332			
	1e+00	0.90	0.0325	2.6771			
	1e+01	1.00	0.0387	3.0795			
	1e+02	1.00	0.0439	3.3408			
	1e+03	1.00	0.0514	3.6996			
	1e-03	0.00	0.0002	0.2379			
	1e-02	0.65	0.0068	1.1227			
DSSIM_ws21	1e-01	0.85	0.0179	1.9304			
	1e+00	0.90	0.0245	2.3356			
	1e+01	1.00	0.0319	2.8478			
	1e+02	1.00	0.0351	3.0299			
	1e+03	1.00	0.0402	3.2757			
	1e-03	0.00	0.0010	0.3576			
	1e-02	0.75	0.0088	1.4044			
	1e-01	0.90	0.0157	1.9415			
DSSIM_ws28	1e+00	1.00	0.0229	2.4947			
	1e+01	1.00	0.0272	2.7499			
	1e+02	1.00	0.0314	2.9653			
	1e+03	1.00	0.0351	3.1641			
	1e-03	0.35	0.1700	3.5686			
	1e-02	0.80	0.2061	8.7937			
	1e-01	1.00	0.2243	10.8962			
DSSIM_ws5	1e+00	0.95	0.2282	11.2006			

	1e+01 1e+02	1.00 1.00	0.2359 0.2397	12.1091 11.8446				
	1e+03	1.00	0.2347	11.3087				
	1e-03	0.00	3.9127	0.1612				
	1e-03	0.00	3.9545	0.1612				
	1e-02 1e-01	0.00	3.9264	0.1623				
L1	1e+00	0.00	3.9351	0.1613				
LI	1e+00	0.75	15.6376	1.9642				
	1e+01	0.75	20.6205	2.3534				
	1e+03	1.00	27.6782	3.1174				
	1e-03	0.00	0.1615	0.1615				
	1e-02	0.00	0.1613	0.1613				
	1e-01	0.00	0.1611	0.1611				
L2	1e+00	0.75	1.5334	1.5334				
	1e+01	0.95	2.1603	2.1603				
	1e+02	1.00	2.4959	2.4959				
	1e+03	1.00	2.6871	2.6871				
	1e-03	1.00	1.1404	15.6282				
	1e-02	1.00	1.1585	15.6439				
	1e-01	1.00	1.1527	15.6620				
Linf	1e+00	1.00	1.1629	15.5520				
	1e+01	1.00	1.1511	15.7462				
	1e+02	1.00	1.1573	15.6811				
	1e+03	1.00	1.1606	15.5801				
	1e-03	1.00	0.7640	9.3911				
	1e-02	1.00	0.7600	9.3717				
	1e-01	1.00	0.7650	9.4483				
Linf_special	1e+00	1.00	0.7680	9.3663				
	1e+01	1.00	0.7620	9.3416				
	1e+02	1.00	0.7690	9.4340				
	1e+03	1.00	0.7590	9.4688				
	1e-03	0.00	-inf	0.0000				
	1e-02	0.00	-inf	0.0000				
	1e-01	0.00	-inf	0.0000				
	1e+00	0.00	-inf	0.0000				
NPSR	1e+01	0.00	-inf	0.0052				
	1e+02	0.05	-inf	0.0437				
	1e+03	0.15	-inf	0.1282				
	1e+04	0.15	-inf	0.1666				
	1e+05	0.20	-inf	0.2699				
Konec tabulky								

Knihovny robustního strojového učení

Závěr

Text závěru....

Literatura

- [1] N. Akhtar, A. Mian, N. Kardan, M. Shah: Advances in adversarial attacks and defenses in computer vision: A survey. IEEE Access 9, 2021, 155161-155196.
- [2] W. Eric, F. Schmidt, Z. Kolter: *Wasserstein adversarial examples via projected sinkhorn iterations*. International Conference on Machine Learning, PMLR, 2019.
- [3] J. Rauber, R. Zimmermann, M. Bethge, W. Brendel: *Foolbox: A Python toolbox to benchmark the robustness of machine learning models*. Reliable Machine Learning in the Wild Workshop, 34th International Conference on Machine Learning, 2017.
- [4] F. Croce, M. Andriushchenko, V. Sehwag, E. Debenedetti, N. Flammarion, M. Chiang, P. Mittal, M. Hein: *RobustBench: a standardized adversarial robustness benchmark*. Thirty-fifth Conference on Neural Information Processing Systems Datasets and Benchmarks Track (Round 2), 2021
- [5] L. Vaserstein, Markov processes over denumerable products of spaces, describing large systems of automata. Problemy Peredači Informacii 5, 1969.
- [6] M. Cuturi, *Sinkhorn Distances: Lightspeed Computation of Optimal Transport*. Advances in Neural Information Processing Systems 26, 2013.
- [7] C. Szegedy, W. Zaremba, I. Sutskever, J. Bruna, D. Erhan, I. Goodfellow, R. Fergus, *Intriguing properties of neural networks*. arXiv, 2014.
- [8] N. Carlini, D. Wagner, *Towards evaluating the robustness of neural networks*. IEEE Symposium on Security and Privacy (SP), IEEE, 2017.

Příloha

metrics.py

```
from typing import Union
  from abc import abstractmethod
  import itertools
  import torch
  import torch.nn as nn
  class Transform(nn.Module):
      Class to encapsulate tranformation of data
14
      pass
  class Identity(Transform):
18
      Identity transformation
20
      def forward(self, x: torch.Tensor) -> torch.Tensor:
          return x
24
  class Metric(nn.Module):
26
      Module that encapsulates implpementation of a mathematical concept of metric
28
      With possibility of a tranformation applied
30
      def __init__(self, transform: Union[Transform, None] = None):
32
          Constructor
34
          :param transform: Transformation to be applied
36
          super().__init__()
38
          if transform is None:
              self.transform = Identity()
          else:
40
              self.transform = transform
42
      def forward(self, x: torch.Tensor, y: torch.Tensor) -> torch.Tensor:
          transformed_x , transformed_y = self.transform(x), self.transform(y)
44
          return self.compute(transformed_x, transformed_y)
46
      @abstractmethod
      def compute(self, x: torch.Tensor, y: torch.Tensor) -> torch.Tensor:
48
          Actual computation of the metric distance
50
          :param x: input No. I
```

```
:param y: input No. II
52
           :return: Tensor of batch of metrics
54
           pass
58
  class Norm(nn.Module):
       Encapsulation of a norm
60
62
       @abstractmethod
64
       def forward(self, x: torch.Tensor) -> torch.Tensor:
           :param x: Tensor of which norm shall be computed (shape: Batch x the_rest)
66
           :return: Tensor of batch of norms
68
70
           pass
72
   class LpNorm(Norm):
       Implementation of a L_p norm for a given positive integer p
76
       def __init__(self, p: int):
78
           :param p: positive integer
80
           super().__init__()
82
           if p < 1:
               raise ValueError("p must be greater than 1")
84
86
       def forward(self, x: torch.Tensor) -> torch.Tensor:
           :param x: Tensor of which norm shall be computed (shape: Batch x the_rest)
90
           :return: Tensor of batch of norms
92
           return (x.abs() ** self.p).sum(dim=tuple(range(1, x.ndim))) ** (1 / self.p)
96
   class L2Norm(LpNorm):
98
       Special case of a LpNorm - L_2
100
       def __init__(self):
           super().__init__(2)
102
104
   class L1Norm(LpNorm):
106
       Special case of a LpNorm - L_1
108
       def __init__(self):
110
           super().__init__(1)
   class LinfNorm(Norm):
114
       Implementation of a L_infty norm
116
118
       def forward(self, x: torch.Tensor) -> torch.Tensor:
```

```
. . . .
120
           :param x: Tensor of which norm shall be computed (shape: Batch x the_rest)
           :return: Tensor of batch of norms
           out = x.abs()
124
           for _ in range(1, out.ndim):
               out = out.max(dim=1)[0]
126
           return out
128
  class LONorm(Norm):
130
       Implementation of a L_O norm
       def forward(self, x: torch.Tensor) -> torch.Tensor:
136
           :param x: Tensor of which norm shall be computed (shape: Batch x the_rest)
138
           :return: Tensor of batch of norms
140
           return ((x != torch.zeros(x.shape)) * 1).sum(dim=tuple(range(1, x.ndim)))
144
   class MetricFromNorm(Metric):
146
       Encapsulation of metric distance which is derived as a norm of a difference
148
       def __init__(self, norm: Norm, transform: Union[Transform, None] = None):
150
152
           Implementation of a constructor
           :param norm: Norm
           :param transform: Transformation to be applied
154
           super().__init__(transform)
156
           self.norm = norm
158
       def compute(self, x: torch.Tensor, y: torch.Tensor) -> torch.Tensor:
160
           Implementation of the actual computation using the given norm
           :param x: Tensor x
162
           :param y: Tensor y
           :return: Tensor of batch of metrics
164
           out = self.norm(x - y)
           return out
168
  class LpMetric(MetricFromNorm):
170
       Metric devived from a L_p norm
       def __init__(self, p, transform: Union[Transform, None] = None):
176
           Implementation of a constructor
178
           :param p: Positive integer p
           :param transform: Transformation to be applied
180
           super().__init__(LpNorm(p), transform)
182
184 class L2Metric(LpMetric):
```

```
186
       Implementation of a L_2 metric derived from L_2 norm
188
       def __init__(self, transform: Union[Transform, None] = None):
           super().__init__(2, transform)
190
192
   class LOMetric(MetricFromNorm):
194
       Implementation of a L_0 metric derived from L_0 norm
196
198
       def __init__(self, transform: Union[Transform, None] = None):
           super().__init__(LONorm(), transform)
200
   class LinfMetric(MetricFromNorm):
202
       Implementation of a L_infty metric derived from L_infty norm
204
206
       def __init__(self, transform: Union[Transform, None] = None):
208
           super().__init__(LinfNorm(), transform)
   class MeanSquaredError(Metric):
       Implementation of MSE as a metric
214
216
       def __init__(self, transform: Union[Transform, None] = None):
           super().__init__(transform)
218
       def compute(self, x: torch.Tensor, y: torch.Tensor) -> torch.Tensor:
           return ((x - y) ** 2).mean(dim=tuple(range(1, x.ndim)))
220
   class RootMeanSquaredError(Metric):
224
       Implementation of RMSE as a metric
226
       def __init__(self, transform: Union[Transform, None] = None):
228
           super().__init__(transform)
       def compute(self, x: torch.Tensor, y: torch.Tensor) -> torch.Tensor:
232
           return ((x - y) ** 2).mean(dim=tuple(range(1, x.ndim))) ** (1 / 2)
   class PeakSignalToNoiseRatio(Metric):
236
       Implementation of PSNR
238
       def __init__(self, transform: Union[Transform, None] = None, 1: float = 1):
240
           Constructor
242
           :param 1: peak signal of the image
           super().__init__(transform)
           self.1 = 1
           self.rmse = RootMeanSquaredError()
248
       def compute(self, x: torch.Tensor, y: torch.Tensor) -> torch.Tensor:
250
           out = 20 * torch.log10(self.l / self.rmse(x, y))
252
           return out
```

```
class NoiseToPeakSignalRatio(Metric):
       Implementation of NPSR
256
258
       \label{eq:def_limit} \begin{array}{ll} \texttt{def} & \texttt{\_init}\_\_(\texttt{self}, \texttt{ transform} \colon \texttt{Union}[\texttt{Transform}, \texttt{ None}] \texttt{ = None}, \texttt{ l=1}) \colon \\ \end{array}
260
            Constructor
            :param 1: peak signal of the image
264
            super().__init__(transform)
            self.l = 1
266
            self.rmse = RootMeanSquaredError()
268
       def compute(self, x: torch.Tensor, y: torch.Tensor) -> torch.Tensor:
270
            out = 20 * torch.log10(self.rmse(x, y) / self.l)
            return out
272
   class StructuralDissimilarity(Metric):
274
       Implementation of Structural Dissimilarity.
       Computed as (1 - SSIM) / 2
278
280
       def __init__(self, transform: Union[Transform, None] = None, window_size=100, k_1=1e
        -2, k_2=3e-2, l=1):
282
            Constructor
            :param window_size: number, size of the sliding window in which SSIMs are
284
       computed
            :param k_1: component of the first constant (for safe division)
            :param k_2: component of the second constant (for safe division)
286
            :param 1: peak signal, component of the safe division constants
288
            super().__init__(transform)
            self.window_size = window_size
            self.c_1 = (k_1 * 1) ** 2
            self.c_2 = (k_2 * 1) ** 2
292
       def compute(self, x: torch.Tensor, y: torch.Tensor) -> torch.Tensor:
294
            if x.ndim != 4 or y.ndim != 4:
                raise ValueError("Not an image")
296
            if x.shape != y.shape:
                raise ValueError("Given images of different shapes")
300
            batch = x.shape[0]
            channels = x.shape[1]
302
            width = x.shape[2]
            height = x.shape[3]
304
            num_width_windows = width - self.window_size + 1 if width > self.window_size else
            num_height_windows = height - self.window_size + 1 if height > self.window_size
306
       else 1
308
            windows_indexes = [
                     range(i_w_start, min(i_w_start + width, i_w_start + self.window_size)),
                     range(i_h_start, min(i_h_start + height, i_h_start + self.window_size))
312
                for i_w_start, i_h_start in itertools.product(range(num_width_windows), range
       (num_height_windows))
314
```

```
316
           x_{\text{windows}} = \text{torch.zeros}(len(\text{windows\_indexes}), batch, channels, min(self.)
       window_size, width), min(self.window_size, height))
           y_windows = torch.zeros(len(windows_indexes), batch, channels, min(self.
       window_size, width), min(self.window_size, height))
           for i, indexes in enumerate(windows_indexes):
               x_windows[i, :, :, :] += torch.index_select(torch.index_select(x, 2, torch
       .tensor(indexes[0], dtype=torch.int)), 3, torch.tensor(indexes[1], dtype=torch.int))
               y_windows[i, :, :, :] += torch.index_select(torch.index_select(y, 2, torch
320
       .tensor(indexes[0], dtype=torch.int)), 3, torch.tensor(indexes[1], dtype=torch.int))
322
           x_{means} = x_{windows.mean(dim=(3, 4))}
           y_means = y_windows.mean(dim=(3, 4))
           x_variances = x_windows.var(dim=(3, 4), unbiased=True)
324
           y_variances = y_windows.var(dim=(3, 4), unbiased=True)
326
           x_means_expanded = x_means \
               . \  \  \, reshape (num\_width\_windows \ * \ num\_height\_windows \ , \ batch \ , \ channels \ , \ 1, \ 1) \ \# \ \setminus \\
               # .expand(num_width_windows * num_height_windows, batch, channels, min(self.
328
       window_size, width), min(self.window_size, height))
           y_means_expanded = y_means \
               .reshape(num_width_windows * num_height_windows, batch, channels, 1, 1) # \
               # .expand(num_width_windows * num_height_windows, batch, channels, min(self.
       window_size, width), min(self.window_size, height))
           bessel = (min(self.window_size, width) * min(self.window_size, height))
           bessel = bessel / (bessel - 1)
           # bessel = 1
           cov = bessel * ((x_windows - x_means_expanded) * (y_windows - y_means_expanded)).
       mean(dim=(3, 4))
336
           out = (2 * x_means * y_means + self.c_1) * (2 * cov + self.c_2) \setminus
338
               / ((x_means ** 2 + y_means ** 2 + self.c_1) * (x_variances + y_variances +
       self.c_2))
           return (1 - out.mean(dim=(0, 2))) / 2
340
   class WassersteinApproximation(Metric):
342
       Implementation of dual-Sinkhorn divergence
344
       def __init__(self, transform:Union[Transform, None] = None, regularization: float =
       5, iterations: int = 250, verbose: bool = False):
           0.00
348
           Constructor
           :param regularization: regularization coefficient of the entropy term in the
       optimization problem
           :param iterations: fixed number of iterations
352
           :param verbose: whether to be noisy or not - for debugging reasons
354
           super().__init__(transform)
356
           self.regularization = regularization
           self.iterations = iterations
           self.verbose = verbose
358
       def compute(self, x:torch.Tensor, y:torch.Tensor) -> torch.Tensor:
           if self.verbose:
               print('ENTERING WASSERSTEIN')
362
           if x.ndim != 4 or y.ndim != 4:
364
               raise ValueError("Not a batch of images")
           if x.shape != y.shape:
366
               raise ValueError("Given images of different shapes")
           if any(x.flatten() < 0) or any(y.flatten() < 0):</pre>
               raise ValueError("Given images are with negative values")
370
           batch = x.shape[0]
```

```
channels = x.shape[1]
372
           width = x.shape[2]
           height = x.shape[3]
374
376
           if channels > 1:
               raise NotImplementedError("Wasserstein not implemented for multi-channel
       images")
           if (x < 0).sum() > 0 or (y < 0).sum() > 0:
               raise ValueError("Images must be given with non-negative entries.")
380
382
           # Normalization -> into probability distribution
           x_norm, y_norm = (x / x.sum(dim=(2, 3), keepdim=True)).reshape(batch, width *
       height), \
384
               (y / y.sum(dim=(2, 3), keepdim=True)).reshape(batch, width * height)
           cost_matrix = torch.tensor(
386
388
                        abs(i // width - j // width) + abs(i % width - j % width)
                        for j in range(width * height)
392
                   for i in range(width * height)
               ]
           )
394
           # cost_matrix = cost_matrix / cost_matrix.sum()
396
           dists = torch.zeros(batch)
398
           for i in range(batch):
400
               dists[i] += self.compute_vectors_distance(x_norm[i].flatten(), y_norm[i].
       flatten(), cost_matrix)
               if self.verbose:
                   print(f'-COMPUTED DISTANCE {i + 1 } out of {batch}')
402
           if self.verbose:
               print('LEAVING WASSERSTEIN')
404
           return torch.Tensor(dists)
406
       def compute_vectors_distance(self, x, y, cost_matrix, retain_all_iterations: bool =
       False):
           indices = (x != 0)
408
           x_non_zero = x[indices]
           x_non_zero_dim = x_non_zero.shape[0]
410
           # Algorithm from paper https://proceedings.neurips.cc/paper/2013/file/
       af21d0c97db2e27e13572cbf59eb343d-Paper.pdf
           # u_vector_prev = torch.ones(x_non_zero_dim) / x_non_zero_dim
           u_vector = torch.ones(x_non_zero_dim) / x_non_zero_dim
           K_matrix = (- self.regularization * cost_matrix[indices, :]).exp()
416
           K_tilde_matrices = torch.diag(1 / x_non_zero) @ K_matrix
418
           if self.verbose:
               print('-STARTING ITERATIONS')
420
           if not retain_all_iterations:
422
               for _ in range(self.iterations):
                   u_vector = 1 / (K_tilde_matrices @ (y / (K_matrix.transpose(0, 1) @ ))
424
       u vector)))
               v_vector = y / (K_matrix.transpose(0, 1) @ u_vector)
               dist = (u_vector * ((K_matrix * cost_matrix[indices, :]) @ v_vector))
               return dist.sum()
428
           else:
               dists = []
               for _ in range(self.iterations):
430
                    u\_vector = 1 \ / \ (K\_tilde\_matrices \ @ \ (y \ / \ (K\_matrix.transpose(0, \ 1) \ @ \ ) 
       u vector)))
```

```
v_vector = y / (K_matrix.transpose(0, 1) @ u_vector)
dist = (u_vector * ((K_matrix * cost_matrix[indices, :]) @ v_vector))
dists.append(dist.sum())
return dists
```